

ÎN C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miller Eugeniu împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și lui Cojan Constantin cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2014, Miller Eugeniu a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA și lui Cojan Constantin cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat, că la 20 iunie 2014, ora 20:45, la intersecția străzilor Columna și Bulgară, mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul care îi aparține reclamantului de model „Honda civic” n/î XXXXX.

A susținut că potrivit deciziei agentului constatator, vinovat în comiterea accidentului a fost recunoscut șoferul automobilului de model „Volkswagen Golf” n/î XXXXX, Cojan Constantin, care a fost sancționat conform art. 242 alin. (2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 50 unități convenționale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

A menționat reclamantul că, automobilul lui Cojan Constantin implicat în accidentul rutier a fost asigurat de CIA „Asito” SA, iar la 23 iunie 2014, a fost întocmit proces-verbal nr. 141465R1 de constatare a daunelor de către reprezentatul CIA „Asito” SA conform căruia suma prejudiciului ar fi de circa 7 579,31 de lei.

A comunicat că, cu procesul-verbal și cu suma prejudiciului calculat nu a fost de acord total, pentru că acestea reflectă în mod superficial deteriorările pe care le are automobilul în rezultatul accidentului și costurile sunt înscrise arbitrar.

A afirmat că drept urmare, a fost nevoit să apeleze din cont propriu, la efectuarea unei noi expertize independente, cu invitarea părților, expediate cu aviz de recepție, dar care nu s-au prezentat.

A invocat că potrivit raportului de evaluare nr. 06/0614A de constatare a prețului de reparație a autovehiculului „Honda Civic” n/î XXXXX din 27 iunie 2014, elaborat de către SRL „Salikhov-Consulting” s-a stabilit că costul reparației pentru restabilirea autovehiculului la o stație autorizată de deservire tehnică, cu înlocuirea pieselor necesare, calculate cu uzură, constituie 18 405,54 de lei, suma care a fost confirmată și de către ofertele existente pe piață a altor meșteri lăcătuși-auto pentru restabilirea automobilului.

A considerat că suma oferită de către CIA „Asito” SA nu corespunde realității și nu acoperă nici pe aproape costurile reale de reparație a autovehiculului.

A solicitat reclamantul încasarea din contul CIA „Asito” SA și lui Cojan Constantin prejudiciul material cauzat în sumă de 18 405,54 de lei, obligarea CIA „Asito” SA să prezinte instanței dosarul de daune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2017 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Miller Eugeniu suma de 18 405, 54 de lei, ce constituie despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate, suma de 542 de lei ce constituie plata taxei de stat achitată de reclamant la înaintarea acțiunii, precum și 33 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

În rest, pretențiile înaintate de reclamantul Miller Eugeniu către părțile Cojan Constantin, au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit art. 23 alin. (11) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luând în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sunt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ținând cont de prevederile alin.(8).

Curtea de Apel Chișinău a constatat că instanța de fond just a reținut că la stabilirea despăgubirii de asigurare, CIA „Asito” SA urma în corespundere cu prevederile art. 23 alin. (11) al Legii sus enunțate, în primul rând să stabilească despăgubirea de asigurare conform prețului mediului al trei unități de specialitate, or, acesta este principalul moment care are importanță pentru soluționarea corectă a pricinii. În realitate, așa cum rezultă, CIA „Asito” SA a pus la baza calculului despăgubirii de asigurare, doar actul de evaluare a unei singure unități, contrar prevederilor legale.

Instanța de apel a reiterat că potrivit art. 23 alin. (13) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, cazul unui dezacord între părți în privința alegerii expertului independent sau a unității de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparației părților componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparație, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părțile urmează să menționeze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptățite legal să apeleze individual la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru stabilirea pagubelor. În acest caz, la plata despăgubirii de asigurare, părțile vor ține cont de prevederile art. 22 alin. (1) și ale art. 28 alin. (2) și (3).

A apreciat ca fiind corectă interpretarea dată de instanța de fond, potrivit căreia, în cazul în care asiguratul, Miller Eugeniu, nu a căzut de acord cu evaluarea efectuată de unitatea de specialitate acceptată de părți și a efectuat o altă evaluare, la care a fost invitat și asiguratorul CIA „Asito” SA, sarcina combaterii argumentelor asiguratului îi revine asiguratorului, or, odată ce ultimul nu a răsturnat argumentele reclamantului în ordinea stabilită de lege, acționează prezumția legalității acestuia.

La 5 ianuarie 2018 CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că potrivit procesului-verbal din 23 iunie 2014, specialiștii CIA „Asito” SA împreună cu persoana păgubită și specialiștii SRL „General Expert” au efectuat constatarea daunelor.

A susținut însă că la constatarea repetată a daunelor au fost comise erori de procedură, și anume nu au fost invitați specialiștii CIA „Asito” SA, care au participat la constatarea inițială.

Astfel, a menționat că procesul-verbal de constatare din 27 iunie 2014, întocmit de specialiștii SRL „Salikhov Consulting” nu este concludent, deoarece a fost întocmit în mod unilateral, în contradicție cu normele legale.

A reiterat că SRL „Salikhov Consulting” nu este o unitate de specialitate acceptată de părți.

Totodată, a mai invocat că anterior reclamantul nu s-a adresat cu o cerere prealabilă, la fel nu a cerut recunoașterea nulității actului de constatare și nici nu a indicat obiecții cu cele constatate în raportul inițial.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la data de 5 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către CIA „Asito” SA în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CIA „Asito” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către CIA „Asito” SA.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva